

การพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1
กับวิชาหลักการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

SEQUENCED COURSES MODEL DEVELOPMENT OF ENGLISH FOR
HOTEL 1 AND HOTEL PRINCIPLES AT PHRANAKHON
RAJABHAT UNIVERSITY

กัญณภัทร นิธิศวรรภากุล¹, นาทยา ปิณฑนานนท์² และนพพรณณ ฉิมลอยลาภ³
Kannaphat Nithitwaraphakun¹, Nataya Pilanthananond² and Noppawan Chimroylarp³

หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์¹
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์²
อาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์³
k_kannaphat@hotmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินผลการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม ประชากรที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2555 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชา แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลจากการจัดการเรียนการสอนรูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม พบว่า นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.20

ผลการประเมินชิ้นงานนักศึกษาพบว่า นักศึกษาได้คะแนนจากทั้งสองรายวิชา (ในแง่ของทักษะความรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1) ทั้ง 4 ชิ้นงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.68 คิดเป็นร้อยละ 81.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ทั้งนี้

พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการในการทำงานแต่ละชิ้นงานเพิ่มมากขึ้น พัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ได้แก่ ทักษะการเขียนและการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และพบว่านักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้เร็วมากยิ่งขึ้น และผลจากการสอบถามความคิดเห็นจากแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนานในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของวิชาคู่ขนาน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสองรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และด้านประโยชน์และการประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

คำสำคัญ

รูปแบบรายวิชาคู่ขนาน, วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1, วิชาหลักการโรงแรม

ABSTRACT

The research aims to develop and evaluate the effectiveness of the course based on the sequenced model in the subjects English for Hotel I and Hotel Principles. The population is the 30 undergraduate students majoring in Tourism Industry, Phranakhon Rajabhat University. They enrolled the two mentioned courses in the first semester of 2012 academic year. The instruments used in the research were lesson plans, learning materials in each learning unit, teachings and learning materials, achievement evaluation forms, integrated tasks or assignments in both subjects, as well as questionnaires on the instruction the were analyzed by percentages and means.

The findings of the instruction, the employing the course based on sequenced model in the subject English for Hotel 1 and Hotel Principles indicated that the means of their learning achievement scores are 77.20%.

In terms of the skill and knowledge learned in the subject English for Hotel 1, it was found that the students' means scores of the four integrated assignments of two subjects were 81.68 or 81.35 % (standard deviation=0.34). It was found that the students obviously improved their abilities and skills in each

task such as English writing and communicative skills and teamwork. In addition, the students understand the content. According to the findings of the questionnaire regarding the students' opinions towards the integrated models of two subjects, it was found that in general the students were satisfied with this type of instruction a high level; that is, the means were 3.94. When considering each factor, it was found that the highest means were the lecturers (4.11), measurement and evaluation (4.01), and its benefit and application (4.00) respectively.

Keywords

Sequenced Courses Model, English for Hotel 1, Hotel Principles

บทนำ

ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง องค์กรต้องการผู้มีศักยภาพในการทำงาน มีความสามารถพร้อมด้วยทักษะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนนอกจากจะได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพจะต้องมีทักษะด้านภาษาควบคู่กันไป จึงจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนให้หาสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพของตนอันจะเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเมื่อก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานทั้งในงานด้านธุรกิจและงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ติดต่อสื่อสารทั้งในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (Inner circle) เช่น ประเทศอังกฤษ อเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น มีเพียงแต่ประเทศเหล่านี้เท่านั้น ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ต่างใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือหลักในการติดต่อสื่อสาร ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่นำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการธุรกิจ ดังนั้นในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตร ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ได้มีการบรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษไว้เป็นทั้งรายวิชาศึกษาทั่วไป และรายวิชาบังคับ เป็นต้น วัตถุประสงค์ของการเรียนสอนภาษาอังกฤษ นั้นไม่ควรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาแต่อย่างเดียว ผู้สอนสามารถนำจุดประสงค์ทางภาษากับทาง content based ที่ผู้เรียนจะเรียนมาผสมกันให้มีความกลมกลืนได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีความหมายและเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น แต่จากประสบการณ์การสอน ของผู้วิจัยพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่

จะเน้นการสอนโครงสร้างภาษา การใช้ภาษา ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน รวมทั้งคำศัพท์ต่าง ๆ แบบแยกส่วนกับสถานการณ์การใช้ภาษาในบริบทชีวิตจริง อีกทั้งไม่สอดคล้องกับบริบทของหลักสูตรและความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่เดิม ที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ จึงทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมีเจตคติด้านลบต่อภาษาอังกฤษ และไม่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตการทำงานได้

จากการศึกษาขอบข่าย เนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นและการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลักการโรงแรม (3571301 จำนวนหน่วยกิต 3(2-2)) และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 (1551614 จำนวนหน่วยกิต 3(3-0)) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานอยู่นั้นพบว่า หลักสูตรนั้นเอื้อประโยชน์ในการเรียนต่อผู้เรียนคือ ได้จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรายวิชาหลักการโรงแรมและรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 คู่ขนานกันอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่พบคือ ผู้สอนทั้งสองรายวิชาไม่เคยมีโอกาสดูแลร่วมวิเคราะห์รายวิชาหรือวางแผนการเรียนการสอนของทั้งสองรายวิชาแต่อย่างใด จากการคำอธิบายรายวิชาและเนื้อหาของทั้งสองรายวิชาแสดงให้เห็นว่าสามารถนำมาจัดทำรายวิชาคู่ขนานให้กับหลักสูตรดังกล่าวได้ ดังที่ วินิดา เจียรระโน (2550) ได้กล่าวว่า ตลอดศตวรรษที่ 20 การบูรณาการรายวิชา ในหลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาบางรายวิชาให้มีลักษณะของการบูรณาการ ในปัจจุบัน จึงมีหลายรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้หลายสาขาวิชาเพิ่มขึ้น โดยพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้กว้างขวางในเนื้อหาวิชาอื่น หรืออาจารย์บางท่านพยายามติดต่อกับอาจารย์สาขาวิชาอื่นเพื่อให้ความรู้ในบางหัวข้อกับผู้เรียน และมีการวางแผนจัดการสอนที่แบ่งปันความรู้ร่วมกันและการเข้าร่วมชั้นเรียนกับอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ดังนั้น การที่คณาจารย์จึงพบกันทุกสัปดาห์ตลอดปี เพื่อวางแผนการสอนและปรับปรุงรายวิชา ในที่สุด เส้นกั้นพรมแดนระหว่างรายวิชาก็หายไป และให้ความสนใจกับโครงสร้างความเข้าใจในเรียนรู้ของผู้เรียนแบบใหม่ ผลสุดท้ายผู้เรียนได้ใช้เวลาเล็กน้อยในการเรียนรู้วิชาเฉพาะสาขาและขอบข่ายของสาขาวิชา ความรู้ที่เกี่ยวข้องด้วยการบูรณาการเรียนรูที่สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการรายวิชา พบว่ารูปแบบและแนวคิดที่เหมาะสม คือ แนวคิดของ Fogarty (1991, pp. 61-65) ซึ่งได้จัดรูปแบบของการบูรณาการเป็น 3 กลุ่ม จำนวนทั้งหมด 10 รูปแบบ แต่ที่เหมาะสมกับธรรมชาติและบริบทของการจัดทำรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม คือรูปแบบการเรียงลำดับหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า รูปแบบคู่ขนาน (Sequenced Model) ซึ่งรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่เปรียบได้กับการมองหลักสูตรผ่านแว่น

สายตา (Eyeglasses) คือ เลนส์จะแยกจากกัน แต่จะถูกเชื่อมโยงในกรอบเดียวกัน นั่นคือเป็นรูปแบบการบูรณาการที่ยึดหน่วยการเรียนรู้ที่มีแนวคิดหรือเนื้อหาใกล้เคียงกัน นำมาสอนในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน แต่ละวิชาที่จะจัดสอนไปตามแผนการสอนของตน ผู้สอนจะยึดการสอนตามรายบทที่กำหนดโดยตำรา แต่ไม่ได้ หมายความว่า ผู้สอนต้องจัดสอนเนื้อหาโดยให้สอดคล้องและคู่ขนานไปกับรายวิชาที่ถูกนำมาบูรณาการเข้าด้วยกันเป็นหลักอย่างเดียวนั่นเอง ดังนั้น ผู้สอนจะนำเอาหัวเรื่องหรือหน่วยการเรียนรู้ในหลายวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกันมาเทียบเคียงกัน เพื่อบูรณาการเข้าด้วยกันโดยสอนเรียงลำดับในหลายคาบต่อกัน เช่น ผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์และผู้สอนวรรณคดีนำเนื้อหาวิชาที่เกิดขึ้นในยุคเดียวกันมาสอนในระยะเวลาเดียวกันหรือหลายคาบ ให้มองเห็นภาพรวมของวิชาเหล่านี้ในแต่ละสมัยว่าเกี่ยวข้องอย่างไร โดยข้อจำกัดของการบูรณาการรูปแบบนี้คือ เวลาที่จะใช้ในการวางแผนร่วมกัน และตารางสอนต้องมีการยืดหยุ่นพอสมควร แต่ข้อดีของรูปแบบนี้คือ เหมาะสมกับชั้นเรียนที่ผู้สอนคนเดียวสอนหลายวิชา นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวและง่ายในการที่จะบูรณาการข้ามสาขาวิชาด้วยจากสภาพปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งหมดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนและการนำไปประกอบอาชีพในอนาคตของผู้เรียน รวมไปถึงเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม
2. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม
2. อาจารย์ผู้วิจัยร่วมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาคู่ขนาน
3. นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ด้านการโรงแรมที่มีมาเชื่อมโยงให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

4. เป็นแนวทางให้กับผู้สนใจเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย ด้านการพัฒนารายวิชา
คู่ขนานอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยรายวิชาคู่ขนาน (Sequenced Model)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1
กับรายวิชาหลักการโรงแรม มีการออกแบบรายวิชา 2 รายวิชา โดยเป็นการทำงานร่วมกัน
ของ อาจารย์ 2 คน คือ ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมซึ่งจะทำหน้าที่ออกแบบและวางแผน
รายวิชาร่วมกัน โดยศึกษาเฉพาะการสร้างหน่วยการเรียนรู้รายวิชาคู่ขนานภาษาอังกฤษ
เพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม โดยนำไปทดลองใช้ จัดการเรียนการสอน
กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ
เพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม จำนวน 30 คน เท่านั้นทั้งนี้ ผู้วิจัยทำ
หน้าที่สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 ด้วยตนเอง และอาจารย์ผู้วิจัยร่วมทำ
หน้าที่สอนรายวิชาหลักการโรงแรม ให้กับนักศึกษากลุ่มเดียวกันที่ลงทะเบียนเรียน 2
รายวิชานี้ โดยมีการวางแผนหน่วยการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเวลาเรียนให้ใกล้เคียงกันหรือ
ระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน การมอบหมายงานและการบ้านทั้ง 2 รายวิชามอบหมายให้
ทำงานขึ้นเดียวกัน ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมมีการแลกเปลี่ยนให้ความรู้ คำแนะนำและ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดการวิจัย ประเมินจากชิ้นงานเดียวกัน และมีการประเมินผล
การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกัน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

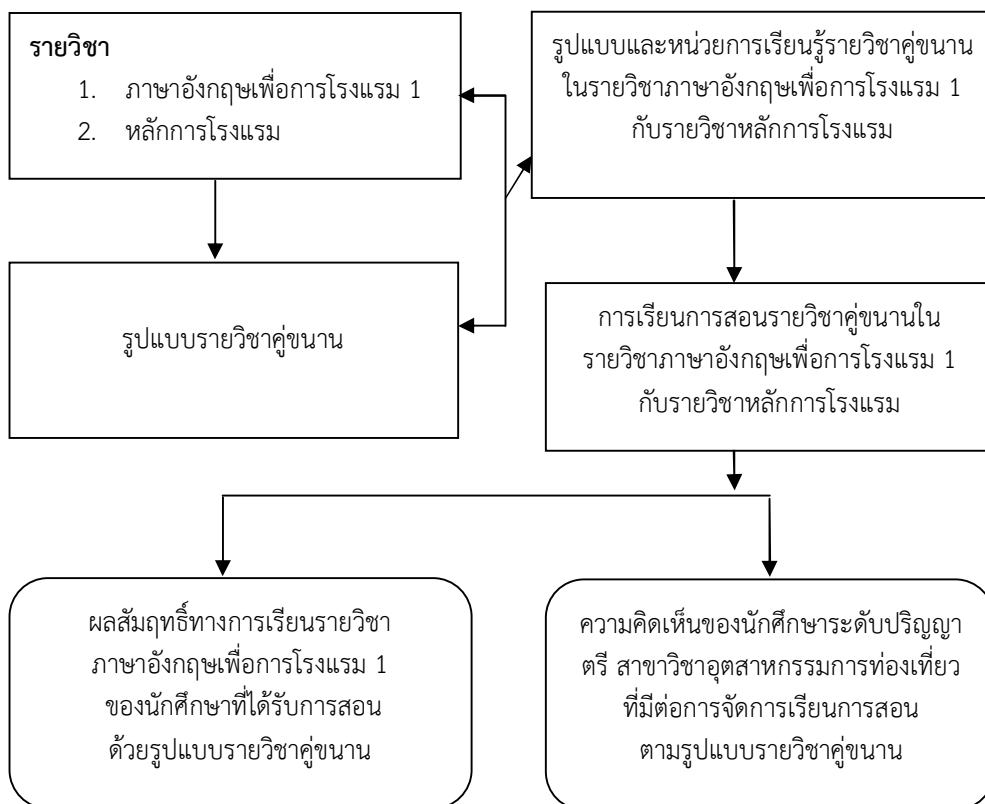
2.1 ตัวแปรจัดกระทำ การเรียนการสอนรายวิชาคู่ขนานในรายวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม ซึ่งผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัย
ร่วมได้ร่วมกันพัฒนาขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ
โรงแรม 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน

2.2.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา
อุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ที่มา: กัญณภัทร นิธิศวรรภากุล (2556)

นิยามศัพท์เฉพาะ

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 หมายถึง รายวิชาบังคับ ของนักศึกษา สาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่จะต้องลงทะเบียนเรียน ในภาคการศึกษาที่ 2 โดยมีเนื้อหาที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับ คำศัพท์และสำนวนต่างๆ ในงาน ธุรกิจโรงแรม เช่น แผนกต้อนรับ แผนกอาหารและเครื่องดื่ม และแผนกแม่บ้าน

รายวิชาหลักการโรงแรม หมายถึง รายวิชาบังคับ ของนักศึกษาสาขาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่จะต้องลงทะเบียนเรียนในภาค การศึกษาที่ 2 โดยมีเนื้อหาที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับ ความเป็นมาของกิจกรรมโรงแรม โครงสร้างการปฏิบัติงานและการควบคุมภายในกิจการโรงแรม การจัดสายงาน

การกำหนดหน้าที่ดำเนินงานของแผนกและฝ่ายต่างๆ เช่น การบริการส่วนหน้า ฝ่ายแม่บ้าน ฝ่ายอาหาร ฝ่ายเครื่องดื่ม แผนกบริการภายในโรงแรม การบริหารงานบุคคล การติดต่อโรงแรมในเครือและนอกเครือ ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทนำเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น กฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดตั้งและควบคุมกิจการโรงแรม ความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการของโรงแรมและมารยาทของพนักงาน ข้อบกพร่องและแนวทางในการแก้ไขในการดำเนินกิจการโรงแรม

รายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม หมายถึง รูปแบบการบูรณาการที่ถูกสร้างขึ้นโดยยึดหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาหลักการโรงแรมที่มีแนวคิดหรือเนื้อหาใกล้เคียงกันกับในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 นำมาเทียบเคียงกัน โดยวางแผนร่วมกันระหว่างผู้สอนทั้ง 2 รายวิชาทั้งในส่วนของเรื่องที่จะสอน เวลาที่จะสอนในแต่ละเรื่อง การมอบหมายการบ้าน การมอบหมายให้ทำงานร่วมกัน เช่น ให้ชิ้นงานเดียว แต่สามารถนำไปตรวจในแง่ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรมได้ นอกจากนี้ยังมีการวางแผนเรื่องการประเมินร่วมกัน งานชิ้นเดียวกัน ประเมินให้คะแนนในแง่รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรมได้ถือเป็นการลดภาระงานของนักศึกษาอีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้จาก 2 วิชามาทำงานในชิ้นเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรม
2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรม
3. ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนานคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย และพัฒนา (Research and development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการพัฒนารายวิชาคู่ขนาน ในขั้นนี้เป็นการรวบรวมข้อมูล ประเด็นปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบ คุณลักษณะของรายวิชาที่จะนำมาสร้าง รายวิชาคู่ขนาน จากเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สื่อสิ่งพิมพ์ ต่างๆ และแหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้วิธีการสร้าง ออกแบบ รายวิชาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะของทั้งสองรายวิชาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอ ข้อมูลเชิงพรรณนา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหน่วยการเรียนรู้รายวิชาคู่ขนานและนำหน่วยการเรียนรู้ไป ทดลองใช้ ในขั้นนี้เป็นการจัดทำรายวิชาคู่ขนาน การตัดสินใจคัดเลือกหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาที่ต้องการนำมาสร้าง การดำเนินการสร้างแผนการเรียนรู้ สร้างสื่อการเรียนรู้ของ หน่วยต่างๆ วางแผนการมอบงาน การกำหนดและพิจารณาเลือกชิ้นงานที่จะมอบหมาย ให้นักศึกษา การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ และเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ชิ้นงาน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการใช้รายวิชาคู่ขนาน ในขั้นนี้เป็นการประเมินผล การใช้รายวิชาคู่ขนานกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2555 และได้รับการ สอนด้วยรายวิชาคู่ขนาน ประกอบด้วย การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมิน ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชา (ตามหน่วยการเรียนรู้) และ การสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการดำเนินการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วม แนะนำ รายวิชาเรียนและรูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาคู่ขนานให้นักศึกษาทราบและเข้าใจ กระบวนการจัดการเรียนรู้ในทั้งสองรายวิชา

2. ดำเนินการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม ตามลำดับขั้นของแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ใช้สื่อการเรียนรู้ ต่างๆ การมอบหมายชิ้นงาน และประเมินผลตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ตลอด การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปรึกษาหารือ คำแนะนำและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาคู่ขนานอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องตลอดระยะเวลา ในการจัดการเรียนการสอน

3. เมื่อสิ้นสุดการมอบหมายงาน การใช้รูปแบบรายวิชาแบบคู่ขนานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยประเมินรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน โดยทำการประเมินผลรายวิชาคู่ขนานกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม ประกอบด้วย การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชาและการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. วิเคราะห์ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรมของนักศึกษา โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามาเปรียบเทียบกับใน 2 ลักษณะคือ การเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และเกณฑ์จำนวนของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรในการวิจัยทั้งหมด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ผลการประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรมตามเกณฑ์การประเมินที่ได้สร้างขึ้นทั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินเฉพาะในแง่ของทักษะความรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการประเมินแต่ละชิ้นงานของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ ติความ สรุปความและตรวจสอบความเที่ยงตรงของผู้เรียนจากการสัมภาษณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็น การสังเกตพฤติกรรมการเรียน แล้วรายงานผลในลักษณะการบรรยาย ตามเกณฑ์การประเมิน ในประเด็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (เพิ่มเติม) จากการเรียนรู้

3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนรายวิชาคู่ขนาน คือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการจัดรูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.20 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่เรียนในรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรมสูงกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 และมีจำนวนของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่ร้อยละ 80

2. คะแนนที่ได้จากการประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชา (ในแง่ของทักษะความรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1) ทั้ง 4 ชิ้นงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.68 คิดเป็นร้อยละ 81.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 นั้นหมายความว่า จากการประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายนั้น นักศึกษาทุกคนมีชิ้นงานอยู่ในระดับดีมากทั้ง 4 ชิ้นงาน ทั้งนี้พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการในการทำงานแต่ละชิ้นงานเพิ่มมากขึ้น พัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ได้แก่ ทักษะการเขียนและการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และพบว่านักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้เร็วมากยิ่งขึ้น

3. จากการสอบถามความคิดเห็นจากแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนานในภาพรวม สรุปได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของวิชาคู่ขนานรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งสองรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และด้านประโยชน์และการประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า บทบาทของผู้สอนมีความสำคัญมากในรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน เนื่องจากนักศึกษามีความคิดเห็นว่า หากผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นทีปรีक्षाที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เอาใจใส่และให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียน การจัดการเรียนการสอนจะมีความน่าสนใจ นักศึกษาเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้มีความสุขและสนุกในการเรียน กล้าแสดงออก และอยากมีส่วนร่วมในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น บทบาทของผู้สอนจึงไม่ใช่เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้เท่านั้น ผู้สอนยังควรมีบทบาทในการอำนวยความสะดวก

สะดวก ให้ความช่วยเหลือ แนะนำเมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาในการเรียน หรือการปฏิบัติกิจกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็จะประสบความสำเร็จทั้งในแง่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่คาดหวังจะเกิดขึ้นกับนักศึกษา

2. จากการดำเนินการวิจัยพบว่า การประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจาก (100%) ทั้งสองรายวิชามีความสำคัญต่อรูปแบบรายวิชาคู่ขนานและมีความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเป็นอย่างมาก การประเมินชิ้นงานที่ดี ควรมีเกณฑ์การประเมินชิ้นงานที่ชัดเจน เป็นระบบ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและมีความเหมาะสมกับนักศึกษา รวมทั้งควรมีการแจ้งผลการประเมินทั้งในแง่ของข้อดีและข้อบกพร่องให้นักศึกษารับทราบเพื่อให้โอกาสในการปรับปรุง แก้ไขต่อไป ซึ่งวิธีที่ควรนำมาใช้คือการจดบันทึกข้อผิดพลาดต่างๆ ในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษาและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หลังจากนักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว ไม่ควรแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดนั้นทันทีในขณะที่นักศึกษากำลังปฏิบัติกิจกรรม เพราะจะทำให้ นักศึกษาขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออกต่อไป และผู้สอนควรมีการเสริมแรงทางบวกแก่นักศึกษาควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย เช่น การชมเชยเมื่อนักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมหรือทำชิ้นงานได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษาคนอื่นๆ

3. จากผลการศึกษาพบว่า รูปแบบรายวิชาคู่ขนานนั้น เป็นทางเลือกที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ให้กับนักศึกษา เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างดีแล้ว ยังส่งผลที่ดีต่อผู้สอน นักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาอีกด้วย ซึ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนคือ รูปแบบรายวิชาคู่ขนานช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้ในรายวิชาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) โดยความรู้ที่เรียนไปแล้วจะถูกนำมาสัมพันธ์กับความรู้ที่เรียนใหม่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น สนุกกับการเรียนมากขึ้น มีความคงทนในความรู้เพิ่มมากขึ้น และได้พัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานในอนาคตได้เป็นอย่างดี ประโยชน์ที่เกิดกับผู้สอนคือ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็นด้านวิชาการ ได้ใช้ความถนัดและความสามารถของตนอย่างเต็มที่ช่วยทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์ผู้สอนด้วยกันและอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษา ก่อให้เกิดบรรยากาศความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณค่ามากขึ้น และประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสถาบันอุดมศึกษาคือ ก่อให้เกิดความเข้มข้นและความเข้มแข็งทางวิชาการ เกิดการประสานงานระหว่างหน่วยงานและคณาจารย์ใน

มหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงควรมีการส่งเสริมให้ผู้สอนนำรูปแบบรายวิชาคู่ขนานไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ เพิ่มมากขึ้นอันจะส่งผลให้การจัดการศึกษามีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นต่อไป

4. จากการดำเนินการสอนรูปแบบรายวิชาคู่ขนานนั้น พบว่า การดำเนินการสอนจะสำเร็จลุล่วงได้นั้นผู้สอนทั้งสองรายวิชาจะต้องมีการพูดคุย พบปะ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันวางแผน ปรับเปลี่ยนและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการรายวิชา หรือปัญหาอื่นๆ ที่อาจมีเกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนด้วยกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาอื่นๆ เพิ่มมากขึ้นและควรส่งเสริมให้ผู้สอนศึกษาตัวแปรหรือผลกระทบที่เกิดจากการสอนในรายวิชาคู่ขนาน เช่น แรงจูงใจ เจตคติในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อสารสนเทศในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- วินิดา เจียรระโน. (2550). การบริหารจัดการภารกิจในสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารการบริการและธุรกิจ, 6(17), 9-23
- Fogarty, Robin. (1991). *The Mindful School : How to Integrate Curriculum*. Illinois : IRI/skylight Training and Publishing.